

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii proiectului de act normativ

1. Descrierea situației actuale

În prezent, drepturile și obligațiile părților în cazul vânzării de bunuri de consum și al garanțiilor conexe sunt reglementate prin Legea nr. 449/2003 privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 6 mai 2008, cu modificările și completările ulterioare, care transpune Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe (denumită în continuare „Directiva 1999/44/CE”).

Directiva 1999/44/CE prevede norme minime de armoniere. Statelor membre li s-a permis să prevadă standarde mai stricte decât cele ale Uniunii și să introducă sau să mențină norme care să asigure un nivel și mai ridicat de protecție a consumatorilor. Elemente contractuale esențiale, cum ar fi criteriile de conformitate, măsurile corective în caz de neconformitate cu contractul și principalele modalități de punere în aplicare a acestora fac în prezent obiectul unei armonizări minime în conformitate cu Directiva 1999/44/CE. În cadrul demersului de transpunere a directivei, statele membre

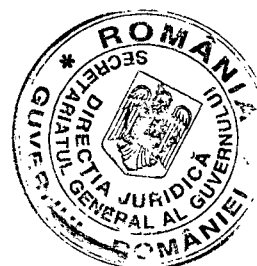
au acționat cu privire la diverse aspecte și în grade diferite. Prin urmare, în prezent, dispozițiile care transpun Directiva 1999/44/CE în dreptul intern diferă în mod semnificativ în ceea ce privește elementele esențiale, cum ar fi absența sau existența unei ierarhii a măsurilor corective.

Deși vânzările online de bunuri constituie marea majoritate a vânzărilor transfrontaliere în Uniune, diferențele dintre dispozițiile de drept intern în materia contractelor îi afectează atât pe consumatori, cât și pe comercianții cu amănuntul care utilizează canale de vânzări la distanță și pe vânzătorii cu amănuntul care efectuează vânzări „față în față” împiedicând să se extindă în afara frontierelor naționale.

Evoluția tehnologică a condus la o piață din ce în ce mai mare a bunurilor care încorporează conținut digital sau servicii digitale sau sunt interconectate cu acestea. Dat fiind numărul tot mai mare de astfel de dispozitive și creșterea rapidă a ratei de adoptare a acestora de către consumatori, este necesară o acțiune la nivelul Uniunii pentru a asigura existența unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor și pentru a spori securitatea juridică în ceea ce privește normele aplicabile contractelor de vânzare a unor astfel de produse. Sporirea securității juridice ar contribui la sporirea încrederii consumatorilor și a vânzătorilor. Ținând cont de toate aceste aspecte, a fost adoptată Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei

	<p>2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 136 din 22 mai 2019.</p> <p>Termenul de transpunere al Directivei (UE) 2019/771 în legislația națională este 1 iulie 2021, Statele membre aplică dispozițiile reglementărilor care transpun această directivă de la 1 ianuarie 2022.</p>
<p>1¹. Creează cadru pentru aplicarea directă a legislației comunitare</p>	<p>Transpunerea în legislația națională a prevederilor Directivei (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 136 din 22 mai 2019.</p>
<p>2. Schimbări preconizate</p>	<p>Principalele dispoziții de fond ale Directivei (UE) 2019/771 acoperă cele mai importante diferențe dintre normele naționale obligatorii de protecție a consumatorilor ca urmare a transpunerii de către statele membre a normelor minime de armonizare prevăzute în Directiva 1999/44/CE. Aceste diferențe principale între normele naționale sunt cele care influențează decizia comercianților de a vinde bunuri la nivel transfrontalier sau măsura în care fac astfel de vânzări.</p> <p>În acest scop, ar trebui să fie pe deplin armonizate normele privind cerințele de conformitate,</p> <p>Propunerea are la bază dispozițiile Directivei 1999/44/CE, dar prevede o armonizare deplină a criteriilor de conformitate pentru bunuri, a măsurilor corective aflate la dispoziția</p>

consumatorilor în cazul în care bunurile nu sunt conforme cu contractul și a principalele modalități de punere în aplicare a acestor măsuri corective.

În scopul de a proteja interesele legitime ale ambelor părți la un contract de vânzare, conformitatea este evaluată pe baza unor cerințe de conformitate atât subiective, cât și obiective.

Prin urmare, bunurile ar trebui să respecte cerințele convenite între vânzător și consumator în contractul de vânzare. Astfel de cerințe includ cantitatea, calitatea, tipul și descrierea bunurilor, caracterul lor adecvat pentru a corespunde unui anumit scop, precum și obligația ca livrarea bunurilor să conțină și accesoriile convenite și cu toate instrucțiunile.

Având în vedere evoluția constantă a conținutului digital sau a serviciilor digitale încorporate în bunuri digitale sau interconectate cu acestea, vânzătorii pot conveni cu consumatorii să ofere actualizări pentru astfel de bunuri. Conform celor convenite în contractul de vânzare, actualizările pot îmbunătăți și consolida elementul de conținut digital sau de serviciu digital al bunurilor, pot extinde funcționalitățile acestora, le pot adapta la evoluțiile tehnice, le pot proteja împotriva noilor amenințări la adresa securității sau pot avea alte scopuri. Prin urmare, conformitatea bunurilor cu conținut digital sau cu servicii digitale care sunt încorporate în bunuri sau sunt interconectate cu acestea trebuie, de asemenea, să fie evaluată pentru a se stabili dacă elementul de conținut digital sau de serviciu digital al unor astfel de bunuri este actualizat în conformitate cu

contractul de vânzare. Nefurnizarea actualizărilor care au fost convenite în contractul de vânzare este considerată drept o neconformitate a bunurilor. În plus, actualizările incorecte sau incomplete sunt, de asemenea, considerate drept o neconformitate a bunurilor, deoarece acest lucru ar însemna că aceste actualizări nu sunt efectuate în modul stipulat în contract.

Pentru a fi conforme, bunurile ar trebui să respecte nu doar cerințele subiective de conformitate, ci și cerințele obiective de conformitate stabilite în prezenta ordonanță de urgență. Conformitatea este evaluată având în vedere, printre altele, scopul pentru care s-ar utiliza în mod normal bunurile de același tip, livrarea acestora cu accesoriile și instrucțiunile pe care consumatorul se poate aștepta în mod rezonabil să le primească sau corespondențele dintre acestea și eșantionul sau modelul pe care vânzătorul l-a pus la dispoziția consumatorului. Bunurile ar trebui să dețină, de asemenea, calitățile și caracteristicile care sunt normale pentru bunurile de același tip și la care consumatorul se poate aștepta, în mod rezonabil, având în vedere natura bunurilor și ținându-se seama de orice declarație publică a vânzătorului sau în numele acestuia ori al altor persoane aflate în amonte în cadrul lanțului de tranzacții.

Un mare număr de bunuri trebuie să fie instalate înainte de a putea fi efectiv utilizate de către consumatori. În plus, în cazul bunurilor cu elemente digitale, este de obicei necesară instalarea conținutului digital sau a serviciului digital astfel încât consumatorii să poată utiliza bunurile respective în conformitate cu scopul lor

preconizat. Prin urmare, orice neconformitate care rezultă dintr-o instalare incorectă a bunurilor, inclusiv din instalarea incorectă a conținutului digital sau a serviciului digital încorporat în bunuri, sau interconectat cu acestea este considerată drept o neconformitate în cazul în care instalarea a fost efectuată de vânzător sau sub controlul vânzătorului. În cazul în care bunurile erau destinate a fi instalate de către consumator, neconformitatea care rezultă din instalarea incorectă este considerată drept neconformitate a bunurilor, indiferent dacă instalarea a fost efectuată de către consumator sau de către o parte terță aflată în răspunderea consumatorului, alta persoană ce are legătură cu consumatorul dacă instalarea incorectă a fost cauzată de deficiențe ale instrucțiunilor de instalare, cum ar fi caracterul incomplet sau lipsa de claritate a instrucțiunilor de instalare, care fac instrucțiunile de instalare dificil de utilizat pentru consumatorul mediu.

Pentru a spori gradul de securitate juridică și pentru a elimina unul dintre principalele obstacole din calea pieței interne, directiva armonizează pe deplin măsurile corective de care dispune consumatorul în caz de neconformitate a bunurilor, precum și condițiile în care pot fi exercitate astfel de măsuri corective. În special, în caz de neconformitate, consumatorii au dreptul de a solicita aducerea la conformitate a bunurilor, de a primi o reducere proporțională a prețului sau de a obține încetarea contractului.

Pentru aducerea la conformitate a bunurilor, consumatorii au posibilitatea de a alege între reparație sau înlocuire.

Permițându-le consumatorilor să solicite o reparație ar trebui să se încurajeze un consum sustenabil și s-ar putea contribui la o mai mare durabilitate a produselor. Alegerea consumatorului între reparație și înlocuire este limitată numai în cazul în care opțiunea aleasă ar fi imposibilă din punct de vedere juridic sau factual sau, în comparație cu cealaltă opțiune disponibilă, ar crea costuri disproporționate pentru vânzător.

Vânzătorul poate să refuze aducerea la conformitate a bunurilor dacă atât reparația, cât și înlocuirea sunt imposibile sau i-ar crea costuri disproporționate. Același lucru se aplică și în cazul în care fie reparația, fie înlocuirea este imposibilă, iar cealaltă oricare altă măsură corectivă i-ar crea vânzătorului costuri disproporționate. Un exemplu pentru o astfel de situație, dat de recitalul 40 al Directivei (UE) 2019/771, este în cazul în care bunurile sunt situate într-un loc diferit de locul în care au fost inițial livrate, iar costurile de livrare și transport ar putea deveni disproporționate pentru vânzător.

Dacă reparația sau înlocuirea nu au constituit măsuri corective adecvate pentru consumator în ceea ce privește neconformitatea constatată, consumatorul are dreptul la o reducere de preț sau să obțină încetarea contractului. Acest lucru este valabil în special atunci când vânzătorul nu a finalizat reparația sau înlocuirea, ori când împrejurările indică în mod clar că vânzătorul nu va finaliza reparația sau înlocuirea, ori dacă vânzătorul a refuzat aducerea la conformitate a bunurilor deoarece reparația și înlocuirea sunt imposibile sau i-ar crea

vanzatorului costuri disproportionat.

Orice garanție comercială oferită consumatorului dă naștere unei obligații juridice pentru garant în condițiile stabilite în certificatul de garanție comercială și în anunțurile publicitare asociate, disponibile în momentul sau anterior încheierii contractului.

Pentru a îmbunătăți securitatea juridică și a evita inducerea în eroare a consumatorilor, actul normativ prevede că, în cazul în care condițiile privind garanția comercială cuprinse în anunțurile publicitare asociate sunt mai favorabile pentru consumator decât cele incluse în certificatul de garanție, prevalează condițiile mai avantajoase.

Prin proiectul de act normativ, sunt clarificate anumite caracteristici ale Directivei 1999/44/CE în vigoare, cum ar fi faptul că fiecare consumator ar avea dreptul la rezoluțiunea contractului sau la reducerea prețului în cazul în care vânzătorul nu repară sau nu înlocuiește bunurile într-un termen rezonabil. Spre deosebire de Directiva 1999/44/CE, consumatorul ar avea, de asemenea, dreptul la rezoluțiune în caz de defecte minore. De asemenea, spre deosebire de Directiva 1999/44/CE, propunerea nu ar impune consumatorilor obligația pe care au în temeiul mai multor legislații naționale de a notifica vânzătorului un defect al bunurilor într-o anumită perioadă de timp de la descoperirea acestuia. O schimbare majoră în comparație cu Directiva 1999/44/CE este, cu siguranță, faptul că perioada pentru inversarea sarcinii probei se prelungește la doi ani. Asemenea Directivei 1999/44/CE,

propunerea menține dispozițiile privind dreptul consumatorilor de a primi despăgubiri pentru pierderile cauzate de această lipsă de conformitate cu legislația națională. O altă noutate importantă este faptul că prezenta propunere se aplică contractelor de vânzare de bunuri cu elemente digitale care necesită un conținut digital sau un serviciu digital pentru a-și îndeplini funcțiile.

În conformitate cu recitalul 44 al Directivei (UE) 2019/771, statele membre ar trebui să poată prevedea suspendarea sau întreruperea perioadei de răspundere contractuală în cazul reparării, al înlocuirii ori al negocierilor dintre vânzător și consumator în vederea unui acord amiabil. Proiectul de act normativ prevede prelungirea acestei perioade în cazul în care neconformitatea este remediată prin reparație cu timpul de nefuncționare a bunului, din momentul la care a fost adusă la cunoștința vânzătorului lipsa de conformitate până la predarea efectivă a bunului în stare de utilizare normală către consumator. În cazul în care neconformitatea este remediată prin înlocuire, pentru bunurile care înlocuiesc bunurile neconforme perioada de răspundere contractuală începe să curgă de la data înlocuirii. Proiectul conține prevederi similare referitoare la suspendarea sau întreruperea perioadei de răspundere contractuală și pentru garanția comercială.

Având în vedere faptul că, transpunerea în legislația națională a prevederilor Directivei (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la

	<p>contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 136 din 22 mai 2019, trebuia realizată până la 1 iulie 2021, Comisia Europeană a transmis autorităților române scrisoarea de punere în întârziere privind cauza 2021/0492, stabilind drept termen de conformare din partea României data de 30 noiembrie 2021.</p> <p>Autoritățile române au solicitat Comisiei Europene prelungirea termenului de răspuns cu încă două luni, termen aprobat de Comisia Europeană, respectiv 30 ianuarie 2022, data până la care autoritățile române trebuie să transmită Comisiei Europene un răspuns detaliat, prin care să comunice finalizarea transpunerii Directivei (UE) 2019/771 și notificarea măsurilor de transpunere, astfel, pentru a evita aplicarea de către CJUE, la propunerea Comisiei Europene, de sancțiuni pecuniare constituite din o sumă forfetară și/sau penalități cu titlu cominatoriu pentru neimplementarea în dreptul intern a prevederilor directive (UE) 2019/771, într-o etapă ulterioară a procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, actul normativ trebuie publicat până la data finele lunii decembrie 2021.</p>
3. Alte informații	Nu au fost identificate
<p>Secțiunea a 3-a Impactul socio-economic al proiectului de act normativ</p>	
1. Impactul macroeconomic	Proiectul de act normativ, stabilește cadrul legal cu privire la contractele de vânzare încheiate între vânzător și consumator, în special norme privind conformitatea bunurilor cu contractul,

	măsurile corective în caz de neconformitate, modalitățile de punere în aplicare a respectivelor măsuri corective, precum și garanțiile comerciale în scopul asigurării unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor și a bunei funcționări a pieței interne.
1 ¹ Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Impactul asupra mediului afaceri	<p>Propunerea nu impune noi obligații juridice pentru întreprinderi.</p> <p>Fragmentarea juridică afectează în mod negativ nivelul de încredere al consumatorilor în tranzacțiile transfrontaliere. Cu toate că la această lipsă de încredere contribuie o serie de factori, incertitudinea cu privire la principalele drepturi contractuale ocupă un loc important între preocupările consumatorilor. Această incertitudine există independent de protejarea sau nu a consumatorilor prin dispozițiile de drept obligatorii în materie de contracte de consum din statul lor membru de origine în cazul în care vânzătorii își direcționează activitățile transfrontaliere către aceștia sau de încheierea sau nu de către consumatori a unor contracte transfrontaliere cu vânzători care nu desfășoară activități comerciale în statul membru al consumatorului.</p> <p>Disparitățile existente au un efect negativ asupra întreprinderilor și consumatorilor. Se impune armonizarea anumitor aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, pornind de la un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, pentru a realiza o veritabilă piață unică digitală, a spori</p>

	securitatea juridică și a reduce costurile tranzacțiilor, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii . Prezenta propunere asigură un echilibru just între atingerea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor și promovarea competitivității întreprinderilor.
2 ¹ . Impactul asupra sarcinilor administrative	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2 ² . Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Impactul social	Creșterea nivelului de protecție a consumatorilor la achiziționarea unor bunuri.
4. Impactul asupra mediului	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Alte informații	Nu au fost identificate .

Secțiunea a 4-a
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (5 ani)

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		3	4	5	6	
		1	2	3	4	
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:	Nu este cazul					
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						

(i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugetele locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7. Alte informații						
Secțiunea a 5 –a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare						
1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ:						
a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ;	a) Legea nr. 449/2003 privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 6 mai 2008 cu modificările și completările ulterioare, se abrogă de la 1 ianuarie 2022.					
b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	Prezenta ordonanță de urgență se aplică de la data de 1 ianuarie 2022.					

<p>1¹. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice:</p> <p>a) impact legislativ - prevederi de modificare și completare a cadrului normativ în domeniul achizițiilor publice, prevederi derogatorii;</p> <p>b) norme cu impact la nivel operațional/tehnic - sisteme electronice utilizate în desfășurarea procedurilor de achiziție publică, unități centralizate de achiziții publice, structură organizatorică internă a autorităților contractante.</p>	<p>Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect</p>
<p>2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare</p>	<p>Prezenta ordonanță de urgență transpune prevederile Directivei (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 136 din 22 mai 2019.</p>
<p>3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare</p>	<p>Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect</p>
<p>4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene</p>	<p>Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect</p>
<p>5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente</p>	<p>Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect</p>
<p>6. Alte informații</p>	<p>Nu au fost identificate</p>

Secțiunea a 6-a
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării	Consiliul Legislativ a avizat favorabil proiectul de act normativ prin avizul nr. 1021/2021.

c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	
6. Alte informații	Nu au fost identificate
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Conform procedurii prevăzute de dispozițiile Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
3. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Instituția publică responsabilă de implementarea măsurilor cuprinse în proiectul de act normative este Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.
2. Alte informații	Nu au fost identificate

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE IONEL GIUCĂ

